
Toczyłowo, st.7, gm. Grajewo, woj. łomżyńskie, AZP 26–80

Informator Archeologiczny : badania 32, 25

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

neolitycznych (siekierka, ceramika). Odkryto też dwa obiekty nieruchome: grób popielnicowy kultury łużyckiej (V okres epoki brązu) i owalną jamę o średnicy około 1 m, zagłębioną na około 25 cm o wypełnisku silnie przesyconym węglem drzewnym (ognisko), pozbawioną jednak całkowicie materiałów archeologicznych. Uzyskana z węgla data C¹⁴ wskazuje na mezolityczny wiek obiektu (atlantyk).

Całość przebadanej powierzchni stanowiska w ciągu 10 sezonów badawczych wynosi 621 m².

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

Święty Wojciech, st. 7, gm., Międzyrzecz, woj. gorzowskie, AZP 51-14/22 -patrz: paleolit

Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81- patrz: paleolit

TOCZYŁOWO, st.7, gm. Grajewo, woj. łomżyńskie, AZP 26 – 80

- stanowisko wielokulturowe (obozowisko, osada)

Badania wykopaliskowe przeprowadzili dr Andrzej Pelisiak i mgr Justyn Skowron (Przedsiębiorstwo Archeologiczno – Konserwatorskie „KAIROS – PLUS”). Finansowane przez PSOZ.

Ze względu na fakt, że stanowisko było niszczone głęboką orką, badania miały charakter ratowniczy. Ich głównym zadaniem było określenie rodzaju stanowiska oraz jego chronologii.

Stanowisko to znajduje się na wale wydymowym położonym w dolinie zalewowej rzeki Elk, na jej lewym brzegu. Łącznie przebadano powierzchnię 3 arów. Materiał zabytkowy leżał zarówno na powierzchni ziemi oraz pod warstwą orną na głębokości do około 40 cm.

Na podstawie odkrytych materiałów stwierdzono występowanie osadnictwa z okresu mezolitu (mikrolityczne tylczaki i półtylczaki), neolitu – tzw. „strefy leśnej” (pozostałości szalasu – układ otoczków, zestaw materiału krzemienno-kości, wczesnej epoki brązu (ceramika z pasmowym układem odcisków sznura), wczesne średniowiecze.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Północno-Mazowieckiego w Łomży.

WĄSOWO, stan. 29, gm. Kuślin, woj. poznańskie, AZP 53-21/69

- obozowisko kultury komornickiej (mezolit)
- ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (III-IV okres epoki brązu)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (fazy C-D)
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone na jesieni 1998 w ramach *Programu AUTOSTRADA* przez dr. Józefa Marcinkiewicza (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ Sp. z o.o. Poznań) przy współpracy mgr. Piotra Świątkiewicza oraz dokumentalistów: Gizeli Walusz i Zdzisława Lorka. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko usytuowane jest około 1 km na północ od wsi, bezpośrednio na wschód przy brukowanej drodze do Władysławowa, w środkowej partii wyniesienia – skierowanego ku północy cypla terenowego, ograniczonego od wschodu doliną cieką o nazwie Wąs (dziś: zmeliorowane łąki zwane Żurawincem) i od zachodu przez częściowo podmokłe obniżenie terenu. Odkryte podczas badań AZP stanowisko znalazło się w bezpośrednim zagrożeniu planowaną budową autostrady.

Badania będą kontynuowane.